

בש"פ 6444/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 6444/16

לפני:
המבקשת:
כבוד השופט נ' הנדל
מדינת ישראל

נגד

המשיב:
פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד נעימה חינאווי-כראם

בשם המשיב: עו"ד רמי עותמאן

החלטה

המדינה הגישה בקשה להאריך את מעצרו של המשיב ב-45 יום, מתאריך 2.9.2016, או עד למתן פסק דין בת"פ 16-03-3563 בבית המשפט המחוזי לנוער בירושלים, לפי המוקדם ביניהם. בתאריך 31.8.2016, נתתי החלטה לפיה מעצרו של המשיב הוארך ב-18 יום. התאריך של סיום המעצר על פי החלטה זו עומד בפתח, ולכן יש להידרש ליתרת התקופה שהתבקשה, 27 יום.

1. השתלשלות הדברים שתוארה נבעה מנתוני הבקשה. כפי שצינתי בהחלטתי הקודמת, כתב האישום מייחס למשיב ביצוע עבירות של הצתה, ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתפרעות. בקצירת האומר, בפברואר 2016, התקלה כ-10 רעולי פנים, בהם המשיב, במחסום מחנה הפליטים שועפאט ושם ידו ארבעה בקבוקי תבעירה ואבנים

לעבר המחסום. בהמשך, המשיב, בהיותו רעול פנים, יידה בקבוק תבעירה נוסף לעבר שוטר שהיה מצוי במרחק של כ-10 מטרים ממנו.

לצד המסוכנות לכאורה הנלמדת מהמקרה, כאשר העובדות נשענות על ראיות לכאורה, התייחסתי בהחלטתי גם לקצב המשפט. ציין כי המשיב היה בן 16 שנים ו-7 חודשים במועד הגשת כתב האישום, וכי נקבע מועד ראשון למועד לשמיעת ראיות בתאריך 12.9.2016, קרי, אחרי התקופה הראשונה של שישה חודשים. עוד כתבתי: "מצופה כי בית המשפט המחוזי יקבע מספר תאריכים נוספים לשמיעת ראיות בתיק". לשם בירור עניין זה ניתנה החלטה זמנית להארכת מעצרו של המשיב ב-18 יום, תוך הדגשה כי "בהיאסף כל החומר תינתן ההחלטה בנוגע ליתרת התקופה שהתבקשה".

2. עת ההכרעה הגיעה. בין לבין, הודיע בא כוח המדינה כי בית המשפט המחוזי החליט כי המועד הקבוע ליום 12.9.2016 יבוטל, עקב הודעת הסניגור כי אינו יכול להופיע הואיל ומדובר ביום הראשון של חג הקורבן. בית המשפט המחוזי הדגיש כי אין מועד קרוב לשמיעת ראיות בתיק, עקב העומס המוטל עליו. עם זאת סבר כי לא ניתן לכפות על הסניגור להופיע ביום חגו, ולפיכך הוחלט כי הראיות יישמעו במועד הראשון האפשרי, הוא ה-31.10.2016 בשעה 13:00.

אכן, ניתן לבוא בטרוניה לסנגוריה, מדוע לא הודיעה מיד כשהתברר לה שהמועד אינו מתאים לה. כך או כך, נוצר מצב כי במהלך התקופה של 45 הימים המבוקשים, לא יתקיים דיון נוסף, ובתקופה הבאה תתקיים ישיבה אחת. יושם אל לב, שבית המשפט המחוזי לא קבע מספר תאריכים נוספים, כלשון החלטתי מתאריך 2.9.2016, יש להניח מתוך אי הבנה. יוער כי בית משפט זה לא קבע מתי יש להוסיף תאריכים חדשים, אלא אך הורה כי ייקבעו מספר תאריכים נוספים - והדבר לא נעשה.

יש לזכור כי בית המשפט יושב בתוך עמו - השופטים בכל הערכאות - ומודע היטב ללחץ הכרוך בהליכים בהם נאשמים עצורים עד לסיום ההליכים. כך, לרבות המצב בבית המשפט המחוזי בירושלים, לנוכח סוג של עבריינות שהתרבתה בתקופה האחרונה. לצד זאת, מתפקידו של בית המשפט העליון, בשבתו לדיון בבקשה לפי ס' 62 לחוק המעצרים, לא רק להחליט בבקשה, אלא לפקח על קצב ניהול התיק המסוים אם נראה כי קיימת בעיה נקודתית. כך עולה ממצוות המחוקק אשר הורה כי רק בית משפט זה ידון בבקשות מעין אלו.

במקורו, מדובר בקטין, וזהו שיקול נוסף לתת עדיפות לשמיעת עניינו. בית משפט זה חייב לצעוד בקו העדין שבין אי-ניהול יומנו של בית המשפט המחוזי, לבין אי-התעלמות ממקרים חריגים שדורשים התערבות. כמובן, העניין אינו תלוי רק בשופט הבודד. לכך אחראי הנשיא המכובד של בית המשפט המחוזי בירושלים, שלמשל, אמון על חלוקת התיקים. הרושם הוא, מתיקים שונים, כי נשיא בית המשפט המחוזי מודע היטב למתרחש בבית המשפט עליו הוא ממונה. ואולם, בסיכומו של דבר, לא נראה לי שניתן להשלים עם המצב המתואר לעיל בתיק זה. לכן, החלטתי להאריך את המעצר בתקופה נוספת, אך לא מלוא התקופה, תוך ציפייה כי יקבעו מועדים נוספים על ידי בית המשפט המחוזי, כפי שצוין בהחלטה הקודמת.

3. סוף דבר, הנני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מתאריך 20.9.2016 ב-21 ימים נוספים, או עד למתן פסק דין בת"פ 3563-03-16 בבית המשפט המחוזי לנוער בירושלים, לפי המוקדם ביניהם.

ניתנה היום, ט"ז באלול התשע"ו (19.9.2016).

שׁוֹפֵט
